

ЧАРОБНА КУЋИЦА НА ДРВЕТУ бр. 3

МУМИЈЕ УЈУТРО

Мери Поуп Озборн
Илустровао Сал Мердока

Превела
Милица Цветковић

мала лагуна

Наслов оригинала

Mary Pope Osborne
MUMMIES IN THE MORNING

Text Copyright © 1993 by Mary Pope Osborne
Illustrations Copyright © 1993 by Sal Murdocca

Published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

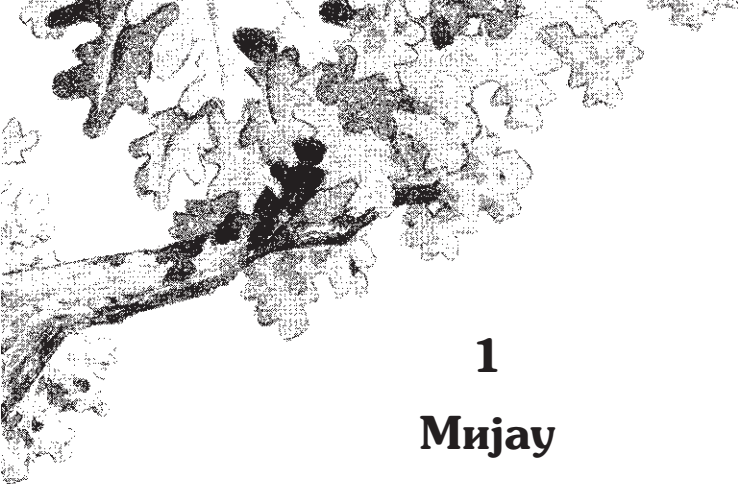
Translation Copyright © 2005 за српско издање, ЛАГУНА

Садржај

1. Мијау!	9
2. Човече! Мумије!	17
3. Па то је живо!	25
4. Повратак из мртвих	29
5. Сабласна краљица	34
6. Натпис на зиду	39
7. Свитац	45
8. Мумија	52
9. Прати вођу	59
10. Још један траг	68

*Паїрику Робинсу,
који обожава сїари Еїїаїї*

1

Мијау

„Још је ту“, рекао је Џек.

„Изгледа празно“, приметила је Ени.

Џек и његова седмогодишња сестра загледали су високи храст. На врху дрвета је била кућица.

Шуму су обасјали зраци каснојутарњег сунца. Скоро да је било време ручка.

„Пссст!“, упозорио је Џек. „Какав је то звук?“

„Какав звук?“

„Чуо сам неки звук“, рекао је Џек. Погледао је околу. „Звучало је као да неко кашље.“

„Ја нисам ништа чула“, рекла је Ени. „Хајде. Идемо горе.“

Ухватила се за морнарске лествице и почела да се пење.

Џек је на прстима обишао око жбунића. Гурнуо је у страну једну гранчицу.

„Хеј!“, позвао је. „Има ли кога?“

Није било одговора.

„Хајде!“, позвала га је Ени одгоре. „Кућица на дрвету изгледа исто као и јуче.“

Џек је и даље осећао да је неко у близини. Да ли је то можда особа која је донела књиге у кућицу?

„Џе-ек!“

Џек је погледао преко жбуња.

Да ли га тајанствена особа управо посматра? Особа чије име почиње словом М?

Можда М жели назад златни медаљон. Онај који је Џек нашао у њиховој авантури с

диносаурусима. Можда М жели кожни обележивач за књиге. Онај из књиге о замку.

Било је једно М на медаљону и једно М на обележивачу.

Али шта је означавало то М?

„Сутра ћу донети све назад“, рекао је гласно Цек.

Кроз шуму је дунуо поветарац.

Лишће је затреперило.

„Хајде!“, довикнула му је Ени.

Цек се вратио до великог храста. Ухватио се за лествице и попео.

На врху је упузао кроз отвор на дрвеном поду кућице. Бацио је ранац на под и гурнуо наочаре уз нос.

„Хмм. Коју ћемо књигу данас?“, питала га је Ени.

Посматрала је књиге разбацане по кућици. Подигла је књигу о замку.

„Хеј, више није мокра“, рекла је.

„Дај да видим.“

Џек је узео књигу. Био је запањен. Изгледала је добро. Јуче се натопила у шанцу око замка.

Књига о замку је Џека и Ени вратила у доба витезова.

Џек је у мислима захвалио витезу који их је избавио.

„Пази!“, упозорила га је Ени.

Махала је књигом о диносаурусима пред Џековим лицем.

„Склањај то!“, казао је Џек.

Два дана раније књига о диносаурусима их је вратила у еру диносауруса.

Џек је у мислима захвалио птеранодону који га је спасао од тираносауруса рекса.

Ени је вратила књигу о диносаурусима међу остале. Затим је уздахнула. „Гле!“, тихо је

рекла. „Види ово.“ Подигла је књигу о старом Египту.

Џек је зауставио дах. Узео је књигу. Из ње је вирио зелени свилени обележивач.

Џек је окренуо означену страницу. Ту је била слика пирамиде.

Ка пирамиди се кретала дуга поворка. Четири огромне рогате краве вукле су санке. На санкама је био дугачак златан сандук. Много Египћана је ходало иза санки. На крају поворке био је негован црни мачак.

„Хајдемо тамо“, шапнула је Ени. „Одмах.“

„Чекај“, рекао је Џек. Хтео је мало подробније да проучи књигу.

„Пирамиде, Џек“, нагласила је Ени. „Ти волиш пирамиде.“

То је било тачно. Пирамиде су заузимале високо место на списку његових омиљених ствари. После витезова. Али пре диносауруса.

Много пре диносауруса.

Није морао да брине да ће га пирамида појести.

„Добро“, пристао је. „Али узми књигу о Пенсилванији. У случају да пожелимо да се одмах вратимо овамо.“

Ени је пронашла књигу са сликом њихове родне вароши, Жапчевог Рукавца у Пенсилванији.

Џек је показао на слику пирамиде у књизи о Египту. Прочистио је грло и рекао: „Волео бих да одемо на ово место.“

„Мијау!“

„Шта је *џио* било?“ Џек је погледао кроз прозор кућице.

Црни мачак је седео на грани. Одмах испред прозора. Зурио је у Џека и Ени.

Био је то најнеобичнији мачак кога је Џек

видео у животу, веома отмен и таман. Са сјајним жутиим очима. И са широком златном огрлицом.

„То је мачак из књиге о Египту“, прошапутала је Ени.

Тад је дунуо ветар. Лишће се затрело.

„Крећемо!“, викнула је Ени.

Ветар је снажније зазвиждао. Лишће се јаче затрело.

Џек је затворио очи кад је кућица на дрвету почела да се окреће.

Окретала се све брже и брже! И још брже!

Одједном се све умирило.

Сасвим се умирило.

Ни звука. Ни шума.

Џек је отворио очи.

Врело блештаво сунце скоро га је заслепило.

„Мии-јау!“